Cùng Hàn Thư trải qua thời gian ngọt ngào, chẳng mấy chốc tôi đã học năm cuối, còn Hàn Thư cũng đã là sinh viên năm 3.

Nếu là trước đây, tôi sẽ chẳng bao giờ nghĩ rằng tôi và cậu nhóc hàng xóm của mình sẽ cùng nhau nói chuyện yêu đương.

Có người nào đó nói 'trước tính sau yêu', nhưng tôi cho rằng nếu như trước đó tôi không có chút tình cảm với anh, tôi sẽ không dễ dàng chấp nhận anh như vậy.

Cũng khó trách Vĩ San cảm thấy tôi thật may mắn!

Vấn đề lớn nhất trước mắt chính là làm sao để nói cho gia đình hai bên biết chuyện. Chúng tôi cứ bàn với nhau mãi mà vẫn không tìm ra cách.

Ba mẹ tôi đã tin tưởng để chung tôi sống chúng với nhau, nhưng trên thực tế, chúng tôi đã phản bội lòng tin của họ. Chỉ là coi như trong cái rủi có cái may, lần trước tôi không phải mang thai thật, bằng không quả thật tôi không biết Hàn Thư sẽ phải lãnh hậu quả gì dưới tay ba tôi nữa.

Kỳ thật tôi lo lắng nhất chính là ba mẹ hai nhà đều sẽ quở trách Hàn Thư, bởi vì cả 4 người họ đều yêu thương tôi nhiều hơn Hàn Thư. Cả ba mẹ Hàn Thư vẫn luôn đối xử với tôi rất tốt, luôn nhỏ nhẹ nói chuyện với tôi.

Nhớ có lần, do ham chơi mà tôi ngã từ trên tường cao xuống bị thương. Hàn Thư vì cứu tôi cũng bị thương luôn. Nhưng khi về nhà, tôi bình an vô sự, còn Hàn Thư lại bị đánh một trận. Có lẽ vì vậy lần này, tôi thật sự lo lắng Hàn Thư sẽ bị giáo huấn một trận thê thảm.

Nhân dịp hè, chúng tôi cùng nhau bàn luận vấn đề này. Anh nói với tôi sau khi tốt nghiệp sẽ nói cho ba mẹ biết chuyện.

"Cùng lắm là 3 ngày không lết xuống giường nổi thôi" Mỗi lần như thế anh lại nói đùa.

Thời gian tốt nghiệp ngày càng gần, tôi lo lắng suy nghĩ làm sao để nói cho ba mẹ biết. Hàn Thư lên năm 3 việc học cũng nặng hơn, nhưng anh vẫn không quên đòi hỏi chuyện yêu.

"Huyên… Anh muốn…"

Tôi cười cười hôn môi anh: "Ừm, nhưng mà không được làm mệt quá. Ngày mai anh phải học tăng tiết, đúng không?"

"Em chính là sức mạnh tinh thần của anh." Anh ôm lấy tôi đặt tôi ngồi trên đùi.

Thấy anh cởi đồ tôi ngay tại phòng khách, tôi hơi đỏ mặt nói với anh: "Gần đây anh cứ muốn ở phòng khách, làm sofa dơ hết rồi, em ngửi thấy mùi lạ đó."

"Không đâu."

Anh cười cười nhìn bộ dạng quẫn bách của tôi, đắc ý cởi bỏ □ЦầЛ ŁóŤ tôi, sau đó ngón tay quen thuộc chui vào trong hoa huy*t mẫn cảm, ngón tay không ngừng мои тяои hạt đậu nhỏ.

"Thì ra dạo này anh hay làm ở phòng khách. Khó trách sao anh thấy bao cao su ở phòng khách mau hết quá!"

Anh □ở□ φµầɳ mình ra, phóng thích thằng bé của mình ra ngoài vừa cạ cạ vào cái □ôЛG tròn của tôi vừa cười cười.

Tôi vốn định đánh anh vài cái vì cái tội không đứng đắn, nhưng anh đột nhiên động một cái đi sâu vào trong:

“A… ưm… ưm…”

Anh vừa dùng ngón tay vân vê đầu nhũ tôi, vừa ra vào bên dưới, còn thì thầm vào tai tôi: “Sau này chúng ta làm trên ban công đi.”

“Không… cái… a… Đáng… ghét… ưm…”

Tôi cảm thụ từng đợt khoái cảm anh đem lại, giác quan dồn hết xuống hạ thân nơi tôi và anh kết hợp. Âm thanh ƦêՈ Ʀỉ cũng trở nên □â□ đãng hơn, chất lỏng theo sự ra vào của anh mà tràn ra ngoài, còn có âm thanh da thịt va chạm ‘bạch bạch’ khiến cho cảnh tượng này càng trở nên □â□ mỹ.

“Chẳng phải… em thích cái ‘đáng ghét’ của anh sao!” Anh cười cợt nhả, sau đó thúc mạnh một cái.

“Aa…”

Sau khi kích tình qua đi, tôi vô lực nằm trong vòng tay anh thở gấp.

Vốn đã kế hoạch rất tốt, không nghĩ đế cái gì đến phải đến.

Kinh nguyệt của tôi trễ suốt hai tháng, trong lòng tôi âm thầm cảm thấy áp lực. Tình huống này thật sự rất quen, giống như lần nghi ngờ mang thai trước.

Nhưng tôi luôn băn khoăn, Hàn Thư vẫn luôn mang bao cao su, tuy rằng không phải sẽ an toàn 100% nhưng nếu như mang thai thật cả hai chúng tôi cảm thấy có hơi khó ứng phó với tình huống này.

Bởi vì lần trước có kinh nghiệm, Hàn Thư dẫn tôi đến khoa phụ sản kiểm tra.

“Lại là hai người à?” Vị bác sĩ tốt bụng lần trước vẫn còn nhớ mặt chúng tôi, làm tôi có hơi xấu hổ.

“Chúc mừng anh chị, đã mang thai được hơn một tháng.” Vị bác sĩ kia vui vẻ nói.

Rốt cuộc tôi không nhớ nổi làm thế nào chúng tôi ra khỏi khoa phụ sản, chỉ cảm thấy so với sự hoảng loạn bối rối lần trước, lần này không hiểu sao tôi lại bình tĩnh hơn rất nhiều.

Tôi quay đầu nhìn Hàn Thư, anh không có biểu hiện gì vẫn tiếp tục bước đi, khiến tôi đoán già đoán non suy nghĩ của anh.

Đêm đó, anh gọi điện thoại về nhà.

“Mẹ, cuối tuần này còn và Huyên Huyên sẽ về… Dạ, con có việc muốn nói, trở về con sẽ nói rõ cho ba mẹ biết!”

Tôi nhìn anh nói có vẻ rất nghiêm túc, sau khi anh cúp điện thoại, tôi lặng lẽ đến gần, dựa vào vai anh: “Có ổn không?”

“Ngoan, không sao” Anh xoa đầu tôi.

Tối hôm đó, anh cẩn thận dặn dò những chuyện sản phụ cần phải chú ý, sau đó gắt gao ôm tôi ngủ.

Cho đến bây giờ, chưa bao giờ tôi có tâm trạng nặng nề như vậy khi về nhà.

Mẹ tôi vừa nhìn thấy chúng tôi về nhà chạy ra đón. Ba mẹ của Hàn Thư cũng đang ở nhà tôi

làm khách, họ nhìn chúng tôi.
Mẹ tôi cười nói: “Sao đột ngột trở về vậy? Không phải đã thi xong rồi chứ?!”
“Con có chuyện quan trọng muốn nói.” Hàn Thư đỡ tôi ngồi sang một bên, rồi đột nhiên anh đến trước mặt ba mẹ tôi, quỳ gối cúi đầu xuống nói:
“Thật xin lỗi. Xin hai bác gả con gái cho con.”
Mẹ tôi chạy đến đến đỡ Hàn Thư dậy: “Hàn Thư đứng lên!”
Tôi ngồi một chỗ nhìn 4 người lớn, mẹ tôi không nói lời nào, ba tôi cũng không biểu hiện gì, chỉ châm trà uống. Ba mẹ Hàn Thư mặt mày cũng không hề biến sắc.
Anh kiên định nói: “Con làm cho Huyên Huyên có thai! Con sẽ chịu trách nhiệm toàn bộ!”
Không hiểu sao tôi có cảm giác như bốn người họ đang xem diễn. Tôi cũng đứng dậy nói: “Ba mẹ! Chuyện này con cũng có phần, không phải hoàn toàn là lỗi của Hàn Thư.”
Cả phòng yên ắng một hồi, mẹ Hàn Thư đột nhiên mở miệng: “Hàn Thư à, đã biết khả năng tính dục của con mạnh rồi, cũng không cần phải làm nhiều như vậy. Con không biết suy nghĩ cho tiểu Huyên sao? Nó còn phải đi học!”
Mẹ Hàn Thư phán một câu, ba mẹ hai chúng tôi cả bốn người đều cười to, làm cho tôi và Hàn Thư vô cùng ngạc nhiên.
Mẹ tôi lên tiếng: “Hai đứa vừa vào nhà liền giành nói, không cho ba mẹ nói tiếng nào.”
Ba tôi mỉm cười: “Tiểu Huyên, đến đây ngồi với ba. Ba mẹ không nói gì, là tại có chút ngạc nhiên. Hai đứa yêu nhau lâu như vậy lại không nói ba mẹ biết, làm bốn người chúng ta lo lắng muốn lên Đài Bắc xem thử.”
“Khi nào thì ba mẹ biết tụi con yêu nhau?”
“Lúc con lên năm hai, khi con và Hàn Thư về nhà chúng ta đã thấy có gì đó là lạ. Sau đó không ngờ bắt gặp con và Hàn Thư thân mật trên xe.” Ba tôi nói đến đây, vẻ mặt có hơi xấu hổ.
Mẹ Hàn Thư đột nhiên nhéo tai anh nói:
“Trịnh Hàn Thư!! Đường đường là đàn ông lại lôi kéo tiểu Huyên nhà người ta làm mấy chuyện đó là thế nào?!! Ngày đó mẹ nhìn thấy trong phòng khách có hai mươi mấy cái bao, đã đâm thủng vài lỗ trên đó. Lần sau lại chỉ còn hai cái. Con thật sự quá đáng mà!!!”
Tội nghiệp, Hàn Thư bị mẹ giáo huấn đến mặt mày đỏ hết lên.
“Kỳ thật đâm vài lỗ nhỏ không thấy được, vừa vặn có thể khiến con mang thai vì mẹ Trịnh muốn có cháu bồng. Nhưng mẹ không ngờ các con lại làm nhiều vậy nha! Mẹ nghĩ chắc cũng phải đến khi Hàn Thư tốt nghiệp xong mới dùng hết mấy cái trong phòng khách, nhưng mẹ cháu nói trong phòng cháu còn rất nhiều. Thật không ngờ hai đứa đều thích làm trong phòng khách” Mẹ tôi nói đến chữ ‘làm’ mặt cũng đỏ cả lên.
“Nhưng đâu phải lúc nào tụi con cũng làm ở phòng khách đâu.”
Hàn Thư vừa dứt lời, đã bị ba anh đánh cho một cái. Mẹ Hàn Thư liếc chồng mình một cái: “Anh xem đi, đều là anh di truyền cho nó! Thích ‘làm’ chuyện đó đến vậy!!”
Ba tôi lên tiếng: “Vậy con phải cẩn thận sức khỏe. Con muốn như vậy tiếp tục đi học hay là

tạm thời nghỉ học?!”

Bởi vì lần này tôi mang thai là do ba mẹ hai nhà tính kế, cho nên Hàn Thư cũng không bị quỡ trách nhiều.

Có điều hai ngày nay, so với người được mọi người quan tâm là tôi, Hàn Thư giống như con cún nhỏ không địa vị, à phải nói là, cún con nhiều khi còn có địa vị hơn anh một chút.

Mẹ nói với tôi, trước kia bà luôn hy vọng tôi và Hàn Thư sẽ kết giao như vậy hai nhà sẽ mãi mãi trở thành người thân. Bà cũng hơi đau lòng khi thấy tôi trẻ như vậy đã phải làm mẹ.

Tôi có hỏi nếu đã vậy sao còn để mẹ Hàn Thư phá hư bao cao su khiến tôi mang thai.

Mẹ tôi nói mẹ và ba kỳ thật lo lắng tôi và Hàn Thư sau khi tốt nghiệp, tôi sẽ đợi đến khi Hàn Thư đi nghĩa vụ quân sự về mới tính đến chuyện kết hôn.

Họ không muốn chờ lâu như vậy mới có cháu bồng, nên xem như đánh cuộc một phen, vừa vặn mang thai cũng tốt.

Cuối cùng, chúng tôi nghĩ hai ngày, tôi quyết định là trong thời gian mang thai vẫn học đến khi thi tốt nghiệp.

Hàn Thư bị ba mẹ tôi và ba mẹ anh sống ☐ết dặn dò không được gần gũi tôi. Anh đành phải mỗi ngày nhìn tôi cười khổ. Có đôi khi tôi vụng trộm cho anh hôn vài cái.

Bây giờ tôi mới lĩnh ngộ được, nếu như tính dục của Hàn Thư là do di truyền, thì tâm cơ đáng ghét kia của anh cũng là do di truyền.

Hơn nữa, tâm cơ của các bậc cha mẹ hai nhà mới thật sự là đệ nhất!

Có điều tôi thật sự cảm thấy mình rất may mắn.

Nhìn bộ dạng đói khát của Hàn Thư, tôi cảm thấy thật buồn cười. Sau đó tôi cố ý ôm eo anh nhắm mắt ngủ, thỏa mãn nghe anh thở dài một hơi, đắp chăn bông cho tôi, bất đắc dĩ ôm tôi cố gắng ngủ.

Thật ra tâm cơ của tôi cũng không nhẹ đâu nha!